

Sygn. akt II Ka 258/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Artur Bobiński

Protokolant : Kamila Duszak

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2015 r.;

sprawy **S. M.** obwinionego z art. 154§2 kw;

na skutek apelacji obrońcy obwinionego;

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce;

z dnia 4 maja 2015 r. w sprawie sygn. akt IIW 814/15;

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty i obciąża go wydatkami w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt Ka 258/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 4 maja 2015r. w sprawie IIW 814/15 skazał S. M. za popełnienie w dniach 3 i 7 lipca 2014 w miejscowości G. dwóch wykroczeń z art. 154§2 kw na karę 200 zł grzywny. Zasadził od obwinionego koszty sądowe w kwocie 100 złotych i opłatę w kwocie 30 zł.

Powyższy wyrok w całości apelacją zaskarżył obrońca obwinionego zarzucając mu obrazę przepisów prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 154§2 kw w zw. z art. 343§2 kc polegające na przyjęciu, że obwiniony S. M. wyrzucał w dniach 3 i 7 lipca 2014r. kamienie na nienależący do niego grunt rolny tj. łąkę, podczas gdy obwiniony zwracał kamienie stanowiące własność Z. M., które znalazły się na gruncie obwinionego wskutek przerzucenia ich przez sąsiada tj. Z. M.. Zdaniem obrońcy obwiniony jako posiadacz nieruchomości działał w ramach dozwolonej samopomocy, przywracając własnym działaniem stan poprzedni niezwłocznie po naruszeniu posiadania przez Z. M., co było legalne z punktu widzenia prawa cywilnego.

W konkluzji obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od dokonania zarzucanych mu czynów ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionego nie zasługiwała na uwzględnienie. Chybionym okazał się zarzut naruszenia prawa materialnego w szczególności art. 154§2 kw w zw. z art. 343§2 kc. Działaniom obwinionego S. M. nie można przypisać cech działania w warunkach dozwolonej samopomocy i przywracania naruszonego posiadania. Brak jest bowiem

dowodów, że obwiniony przerzucając kamienie na działkę sąsiada przerzucał te same kamienie, które ewentualnie w miesiącu maju 2014r. na jego pole miałby przerzucać Z. M.. Kamienie są bowiem rzeczą oznaczoną jedynie co do gatunku (quo ad species), a nie co do tożsamości. Obwiniony zdaniem Sądu Okręgowemu mógłby przywracać naruszone posiadanie tylko w wypadku przerzucania tych samych kamieni, które ewentualnie zostały przerzucone przez Z. M. na jego pole. Ponadto możliwym byłoby przywracanie naruszonego posiadania tuż po stwierdzeniu faktu jego naruszenia. Działaniu obwinionego S. M. z pewnością nie można przypisać cech niezwłoczności. Przerzucenie kamieni przez Z. M. na pole S. M. miałyby mieć miejsce w miesiącu maju 2014r. Obwiniony powinien zatem działać w ramach dozwolonej samopomocy tuż po stwierdzeniu tego faktu, a nie w dwa miesiące później. Zdaniem Sądu Okręgowego trudno zatem przyjąć, by działanie obwinionego miało charakter prawny. Cała sprawa wpisuje się w szerszy konflikt sąsiedzki. Działanie obwinionego było zaś jego częścią.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z art. 118§1 kpw.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.